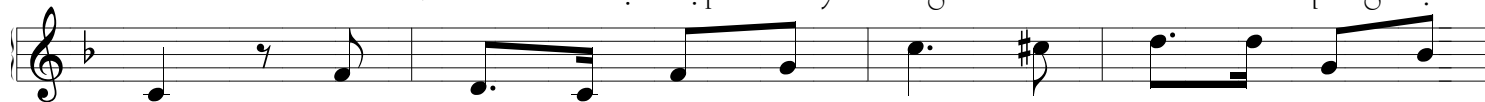

Xin Cha khoan nhân đoái nhân

Quốc Vinh

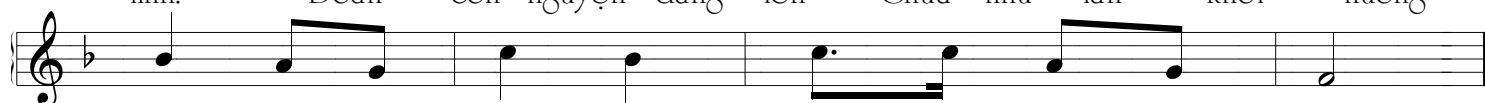
1. Biết bao là hạt lúa miền làm nên (ư) tấm bánh
2. Biết bao mồ hôi, nước mắt đổ ra khắp trên nương
3. Ví như bạch lập cháy sáng tỏa chiếu ánh quang diệu

này! Biết bao là chùm nho chín làm nên chén rượu (ư)
đồng! Biết bao nhọc nhằn, gian khó mưa nắng cõi đời dương
dàng! Ví như chùm hoa thơm ngát rực rỡ sắc màu lung

dây! Đoàn con nguyện dâng lên Chúa như của lễ tình
gian! Đoàn con nguyện dâng lên Chúa như của lễ nhiệm
linh! Đoàn con nguyện dâng lên Chúa như làn khói hương

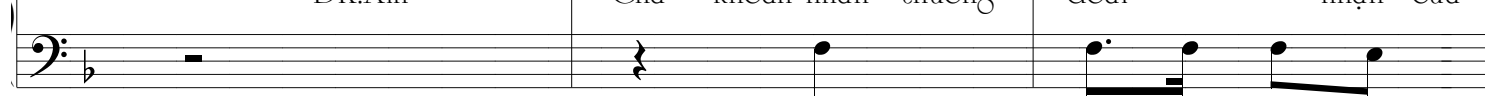

tuyền để trở nên thân lương dưỡng nuôi nhân trần.
mâu dâng về trước tòa Đấng chí tôn nhân hậu!
trăm bay thẳng lên tòa Chúa xót thương nhân trần.

ĐK: Xin

Cha khoan nhân thương đoái nhân của

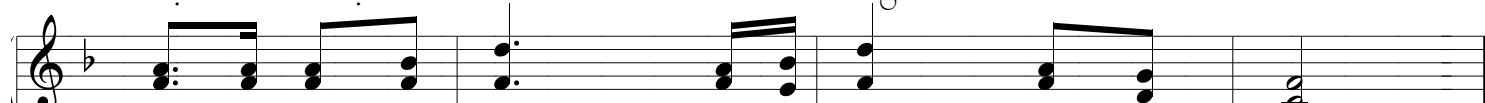
Xin Cha khoan nhân thương

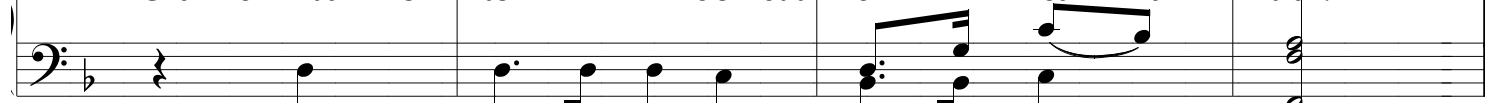
lễ đoàn con dâng, (kính dâng lên Cha). Con

nhận lễ vật đoàn con kính dâng lên Cha.

Cha hôm xưa hiến tế để cứu rồi cả nhân trần.

Con Cha hôm xưa hiến tế cho nhân trần.